

Van de redactie

Kwetsbare cliënt

Nee, helemaal rechts staat niet de column Van de deken. Drie jaar lang schreef algemeen deken Jan Loorbach op die plek weloverdachte columns in het *Advocatenblad*, maar per 1 juli staat hij dit podium af aan opvolger Walter Hendriksen. In dit nummer dus geen column. Loorbach neemt in stijl afscheid met een beschouwing (zie 'In dienst van het publiek belang' op pagina 12).

In die beschouwing blikt hij terug op zijn dekenaat en kijkt hij vooruit naar de toekomst van de advocatuur in het algemeen en die van de Nederlandse Orde van Advocaten in het bijzonder. Het thema van de toekomst? Bewaking van de dienstverlening aan kwetsbare cliënten. 'Niet zo sexy, maar wel de kern,' schrijft de vertrekkende deken.

In het kader van deze bewaking breekt Loorbach voor de laatste keer in zijn huidige functie een lans voor controle op de dekens door een onafhankelijke buitenstaander. Dat is volgens hem oneindig veel beter dan een door de regering benoemd College van Toezicht, zoals de staatssecretaris wil. Toch blijft Loorbach er niet 'kalm onder' dat de regering zijn visie overneemt.

Nationaal ombudsman Alex Brenninkmeijer is er net zomin gerust op. Sterker nog, hij is er zeker van dat 'het staatstoezicht' er komt. 'Dat is het lot wat de advocatuur maar te dragen heeft,' zegt hij in het interview op pagina 20, waarin hij overigens ook vertelt over 'het grimmige gezicht' van de overheid en zijn Europese ambities. Even verderop, op pagina 36, neemt ook oud-advocaat Annelies Röttgering het op voor de (kwetsbare) cliënt. Minder rechtsbescherming dan nu kán volgens haar niet meer.

Naast al die sombere woorden relativeert de Lawyers for Lawyers Award 2013. Die gaat dit jaar naar de Kaukasische advocaat Magamed Abubakarov. Hij wordt met de dood bedreigd en loopt na een verdachte aanrijding met een stok. Het kan dus erger. Tegelijkertijd, merkt Loorbach op, heeft juist de solidariteit met collega's als Abubakarov tot gevolg dat advocaten in Nederland extra waken over de eigen rechtsstatelijke waarden. Opnieuw, weloverdacht.

Robert Stiphout

Waarde van de eed

De eed doet opgang als wondermiddel tegen gesjoemel. Terecht? Nee, stelt nieuwe hoogleraar rechtspleging.

Foto: Nadiafotografie.nl

Voor steeds meer beroepen wordt nagedacht over invoering van een eed. Zo moet een eed gaan voorkomen dat wetenschappers gaan sjoemelen met data en dient die bij te dragen tot nieuw vertrouwen in de financiële sector. Advocaat bij De Brauw Blackstone Westbroek en nieuwe hoogleraar rechtspleging in rechtsfilosofisch perspectief aan de Universiteit van Amsterdam Jonathan Soeharno wees in zijn oratie op 22 mei op de toegenomen waarde die de samenleving aan de eed toekent. 'Een wens die uitdrukkelijk wordt uitgesproken, is dat verkeerd gedrag kan worden tegengegaan door invoering van een eed, die gesanctioneerd kan worden.'

Soeharno heeft zijn twijfels: 'De eed leent zich in essentie helemaal niet voor sancties.' Het zijn de onderliggende verplichtingen van de eed die volgens hem moeten worden

nageleefd. Hij noemt gerechtigheid, geloofwaardigheid en cohesie als belangrijkste kernmotieven van de eed in de geschiedenis.

Als voorbeeld van deze gerechtigheid noemt hij de kernwaarden in de advocatuur. 'Met welke advocaat men ook te maken heeft, of het nu een eenpitter of Zuidasser is, men moet erop kunnen vertrouwen dat hij handelt overeenkomstig de waarden van de advocatuur.' Het zijn dus niet de sancties, maar de kernwaarden van de eed die er toe doen. Maar de advocaat staat niet alleen. Met het afleggen van een eed, treedt de advocaat toe tot een gemeenschap: een ambt, een professie, een praktijk of een instituut – vandaar cohesie. Soeharno: 'Zo is het geloofwaardig maken van de eed niet alleen aan de advocaat, maar ook aan de balie.'

Citaat

'Ik zie geen begin van een idee hoe deze plannen zouden passen in het gevangeniswezen dat we hebben.'

Paul Mevis, hoogleraar strafrecht en strafprocesrecht en lid van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming, over de bezuinigingsplannen op het gevangeniswezen, 21 mei 2013, (*NRC Handelsblad*)